

FRANKFORT, den 22. Julij.
De Courant van Agram behelst de volgende tijdingen uit Bosnie: — « Den 24. Junij had de vizier van Bosnie aan de troepen, in het kamp bij de hoofdstad Sarajewo verzameld, order gegeven, om zich overeenkomstig de voorschriften uit Konstantinopel te uniformeren, zich naar Orlovo Polje bij de Drina te begeven, en vervolgens naar Servie te trekken. *Hussein Begh*, kapitein van Gradacacz, verscheen met zijne Agen en Beghs het eerst in de nieuwe uniform, waarop de overige Turken in zulk eene woede geraakten, dat zij de nieuw gekleeden in stukken hieuen; slechts de kapitein redde zich door de vlugt. Weldra ontstond er een algemeen oproer, de vizier, die met de gewapende magt weerstand wilde bieden, werd overweldigd en gevangen gezet, de munitie vermeerderde de citadel, sloten alle poorten der stad af, en bezetteden dezelve met kanonnen. De uit Konstantinopel afgezondene Kapischi-pacha, die de vlugt nam, werd ingehaald en in verzekerde bewaring gesteld. Ook de renboden, die naar Konstantinopel zouden vertrekken, werden aangehouden. De hoofden van den opstand maakten zich van het oppergezag meester en verklaarden, dat de oorlog onregtvaardig, en, even als de ingevoerde nieuwigheden, met de voorschriften van den koran strijdig was. De troepen werden naar hunne haardsteden teruggezonden, en pleegden op weg de grootste buitensporigheden. Aan den vizier zijn van wege der rebellen schikkingen voorgeslagen geworden.»

— Men vindt in de dagbladen de volgende bijzonderheden omtrent de wegen, die naar Konstantinopel leiden; zij zijn getrokken uit de berichten van reizigers: — «In een krijgskundig opzigt, bestaan er twee hoofdwegen, die van den Beneden-Donau (in de rigting van Rustschuck) naar Konstantinopel loopen. Van deze is de oostelijke de beste en de meest bezochte, weshalve ook de Russen denzelven in den tegenwoordigen oorlog tot hunne operatie-linie gekozen hebben. Hij vereenigt de wegen, die van Hirsowa, Braïla, Isaktschi en Ismaïl naar den Trajaanschen wal leiden, en loopt over Basardschik naar Parawadi, waar hij zich aan den evengemelden hoofdweg sluit, die de reizigers gewoonlijk van Rustschuck naar Konstantinopel nemen. Oostelijk loopen langz denzelven twee bijwegen; de eene, grootendeels slecht en niet te berijden, langs de kusten tot naar de hoofdstad; de andere, in het midden van beiden, over verscheidene kleine plaatsen, tot Varna. Van Kirkilisse gaat een, waarschijnlijk slechts voor ligt rijtuig bruikbare bijweg (op de hoogte van het Strandschea-gebergte) tot naar Konstantinopel. Dit gebergte is een tak, dien de Balkan afwerpt. Basardschik ligt aan den oever van den Taban, eën arm van den Donau, in eene moerassige vlakte, op 8 mijlen afstands van de Zwarte Zee. De stad heeft ongeveer 6000 inwoners. Kirkilisse telt 7—8000 inwoners, en ligt in eene zeer bebouwde streek.

« De tweede hoofdweg heeft drie aanvangspunten aan den Donau, Rustschuck, Turtukaj en Silistria. De wegen, van de beide eerste plaatsen uitlopende, vereenigen zich te Rasgrad, en die van Silistria sluit zich bij Schumla aan denzelven. Deze stad ligt aan de afhelling van eenen rotsberg, aan den voet van den Balkan. In de oorlogen tusschen Rusland en de Porte was zij gewoonlijk de verzamelaarsplaats der Turksche armee, en deswege dikwijls het tooneel van bloedige gebeurtenissen. Van Schumla af loopt deze weg over de gebergte naar Adrianopel. Deze stad is na Konstantinopel de grootste stad van Romelie of Europisch-Turkije. Zij heeft omtrent 100,000 inwoners, heeft muren en grachten, en ligt in eene vruchtbare vlakte, bij de zamenvloeiing van de Tundscha en de Arda met de Maritza. Op de westzijde bevindt zich een vierkant fort. Zij heeft, de tuinen mede gerekend, omtrent vijf uren in den ontrek, bevat verscheidene moskeen, twee steenen bruggen over de Maritza en andere werken der bouwkunst, waartoe ook behoort de bazar van *Alipacha*. Hier wordt veel handel gedreven, en de stad dient tot een depot voor den handel tusschen het Westen en het Oosten.

« De noordelijke streken van Europisch Turkije, die meer door Bulgaren en andere natien dan door Turken bewoond worden, zijn veel meer bebouwd, rijker aan dorpen, en derhalve vruchtbaarder, dan de zuidelijke, naar den kant van Konstantinopel gelegene provincien, waar de grond of zandig of zeer kleiachtig is, zoodat dikwijls zes paar ossen voor eenen ploeg moeten gespannen worden. Daarbij komt nog, dat de Turken traag zijn en den landbouw niet beminnen. Van Araba Burgas af tot in de nabijheid der hoofdstad is derhalve het land meer woest dan bebouwd.»

Van den 23. Julij.

Volgens berichten uit Bucharest, zouden de Russische garden, welke bij Tultschin gelegerd zijn, bevel ontvangen hebben, om ten spoedigste naar den Donau op te breken, en zich bij de armee onder den graaf van *Wittgenstein* te voegen. Te Bucharest werd verhaald, dat in het Russisch hoofdkwartier te Karassu den 29. Junij kriegsraad was gehouden en men het besluit had genomen, om, vermits de Porte toebereidselen maakte om de Russische armee het hoofd te bieden, alles in het werk te stellen, ten einde binnen kort de hoofdstad des Turkschen rijks te bereiken. Deswege zouden de garden zijn opgeroepen geworden. — Het leger, dat de Turken bij Schumla hebben, wordt in geen deelen als gedacht opgegeven; men beweert, dat de troepen tot versterking, welke in de laatste dagen van Mei en het begin van Junij door Adrianopel gekomen zijn, weinige zijn, en hoogstens op 4000 man infanterie, 800 ruiters en 500 kanoniers met 60 stukken geschut, kunnen geschat worden. Het leger zelf wordt op niet meer dan 10,000 man begroot.

— Brieven uit Alexandria, van den 31. Mei, melden, dat de Russische vlag aldaar nog steeds op het huis van den consul dezer mogendheid gezien wordt, en dat er ook nog een Russisch schip is aangekomen.

PETERSBURG, den 12. Julij.

Heden, op St. Pieters- en Paulsdag, wordt in de Evangelisch-Luthersche St. Pieterskerk het eerste eenwfeest gevierd, ter gedachtenis, dat onder de regering van den hoogzaligen Keizer *Peter II.*, vóór honderd jaren, op dezen dag de eerste steen van dezelve is gelegd geworden. De Petersburger Courant deelt bij deze gelegenheid eenige aanteekeningen mede over het ontstaan der eerste Evangelisch-Luthersche kerken in Rusland, waarvan wij het volgende overnemen:

De oudste derzelve, van de tweede helft der 16. eeuw, werd te Moskou gesticht, onder de bescherming van Czaar *Iwan Wassiliewitz II.*, daarna eene tweede, onder *Fesdor Iwanowitz*, te Nishnei-Newgorod. *Boris Godunow* gaf, op voorspraak van den Zweedschen prins *Gustaaf*

verlof, om, in plaats van de oude kerk te Moskou, eene nieuwe met eenen klokken-toren te bouwen; onder *Michailo Feodorowitz* werd zij weder vernieuwd. Intusschen hadden zich reeds in de 17. eeuw en in het begin der 18. Evangelisch-Luthersche gemènten te Tula, Kazan en Beldorod gevestigd, alsmede in het laatst der 17. eeuw te Archangel. *Peter de Groot* verleende, bij deszelfs manifest van den 16. April 1702, aan de Evangelischen vrije uitoefening van hunne godsdienst, en begunstigde het oprigten van onderscheidene gemeenten, als: te Astrakan in 1702, te Petersburg in 1703 en 1704, te Kroonstadt in 1705. De gunst van dien monarch ging zoo verre, dat hij aan de Evangelische gemeenten geene voorschriften omtrent hare kerkregelen en haar bestuur wilde geven, maar zulks aan haar zelve overliet; terwijl hij, uit den boezem der Evangelische geestelijkheid, den leeraar te Moskou, *Barthold Bagetius*, tot superintendent der Evangelische-Luthersche kerken in Rusland benoemde. Hij werd, bij ukase van den 7. October 1715, bevestigd, wordende door den Keizer belast: de kerkelijke wetten en het bestuur der gemeenten te regelen, en te handhaven, ontstane verschillen bij te leggen, en een reglement voor alle Evangelische Luthersche kerken en scholen te vervaardigen, hetwelk ook in 1717 te Reval in druk verscheen. In 1708 liet de vice-admiraal *Cornelius Cruijs*, op de plaats waar thans de keizerlijke ereinlage staat, aanstalten maken tot het bouwen eener kerk van hout, voor de Luthersche gemeente, die sedert 1704, in zijn huis aldaar, hare godsdienst verrigt had. Bij deze Luthersche gemeente voegden zich destijds ook de Engelschen en Hollanders. De houten kerk, in 1704 en 1705 op last van *Peter den Grooten* in de Petersburgsche vesting gebouwd, voor de onder de bezetting zich bevindende Lutherschen, werd naderhand, toen de monarch beval dat er geene woonhuizen in de vesting zouden staan, afgebroken, en buiten de vesting weder opgebouwd, doch geraakte later geheel in verval. De Hollanders beriepen in 1717, de Engelschen in 1719, hunne eigene predikanten, doch bedienden zich, volgens overeenkomst, gemeenschappelijk met de Lutherschen, van de kerk op het plein van den vice-admiraal. Daar deze kerk, bij den aanwas der leden van de gemeente, voornamelijk na den vrede van Rijststadt, dezelve niet meer bevatten konde, besloot men eene nieuwe steenen kerk voor hen te bouwen. De uitvoering daarvan kwam echter niet vroeger dan 1728 tot stand, wanneer door den veldmaarschalk graaf *Münich*, op St. Pieters- en Paulsdag, daartoe piegtig de eerste steen werd gelegd, en deze tempel den naam van St. Pieterskerk ontving. De plaats, waar zij gebouwd werd en nog staat, werd daartoe, op allerhoogst bevel van den 27. December 1727, aangewezen, en Z. M. de Keizer *Peter II.* verleende tot dezen bouw eene gift van 1000 roebels. Het overige geld werd door eene kollekte bijeen gebragt, tot welke zelfs buitenlandsche monarchen en gemeenten met blijdschap bijdroegen. In 1730, op den 26. Junij, werd de kerk ingewijd, en gelijktijdig gevierd het jubelfeest, wegens de in 1530 te Augsburg afgelegde geloofsbelijdenis. In 1637, werd het orgel, waartoe de Keizerin *Anna* een geschenk van 1000 roebels gegeven had, ingewijd, waarbij de toenmalige prinsessen *Elizabeth* en *Anna*, de hertog *Anton Ulrich* en vele grooten van het hof tegenwoordig waren.

PARYS, den 20. Julij.

Morgen zal in de kamer der afgevaardigden rapport uitgebragt worden op het voorstel van den heer *Labbey de Pompières*, om de vorige ministers in staat van beschuldiging te stellen. Men verzekert, dat de meerderheid der commissie van oordeel is, dat er geen grond van aanklagte is tegen de heeren *de Damas*, (gewezen minister van buitenlandsche zaken) *de Chabrol* (van marine) en *Frayssinous* (van eeredienst); maar dat er grond is tot vervolging tegen de heeren *de Villèle*, (gewezen minister van financiën en president van den raad) *Corbière* (van binnenlandsche zaken) *Peyronnet* (van justitie) en *Clermont-Tonnerre* (van oorlog); en dat de commissie van de kamer volmagt zal vragen, om nadere berichten in te winnen.

— Het dagblad van Toulouse meldt het volgende: — «Wegens den lachgelijken toestand van Portugal en onze betrekkingen met Spanje, schijnt er verandering te zijn gekomen in de door de Fransche regering gestelde orders tot ontruiming van Cadix. Brieven uit laatstgemelde stad, van den 5, behelzen de tijding, dat de uit Toulouse vertrokken schepen aldaar den 28. Junij waren aangekomen, doch tusschen den 8. en 10. weder zouden vertrekken, en slechts een regement infanterie, een regement kavallerie en twee compagnieën artillerie naar Frankrijk zouden terugbrengen. Al die troepen bedragen te zamen 3100 man. De luitenant-generaal, die over de fransche troepen te Cadix bevel voert, heeft, zoo als men verzekert, aanschrijving ontvangen, om 9000 man ter zijner beschikking te houden, en de zieken naar Frankrijk terug te zenden, mitsgaders het materieel, dat onbruikbaar is geworden.

Van den 22. Julij.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van gisteren, is rapport uitgebragt op het voorstel van den heer *Labbey de Pompières*, om de vorige ministers in staat van beschuldiging te stellen. De commissie heeft, volgens besluit, bij meerderheid van stemmen genomen, het voorstel gedaan, dat er grond is om de aanklagte tegen de vorige ministers, wegens gepleegd verraad en afpersing, tot een punt van formeel onderzoek te maken. De kamer heeft besloten, dat over dit voorstel zal beraadslaagd worden na afloop van de discussie over de staatsbegroting van 1829.

De commissie had van de tegenwoordige ministers al die stukken gevraagd, welke tot de punten van beschuldiging betrekking konden hebben; doch zij hebben zich van de mededeeling verschoond, uit hoofde de zaak nog niet in dien staat was, dat de vraag over de bevoegdheid daartoe in aanmerking kon komen. De commissie heeft verscheidene heeren gehoord, die over het gebeurde bij de schouwing der nationale garde in April 1827 inlichting konden geven. Zij komen in hunne verklaringen daarin overeen, dat de kreten van *weg met de ministers* en andere voornamelijk zijn aangeheven door eenen hoop slecht gekleed volk, waaronder eenige lieden met wapenen, die zich achter de gelederen der nationale garden bevonden, den togt des Konings volgden, doch de kreten aanhieven als de Koning hen voorbij was en de rijtuigen der prinsessen tegen hen over waren. Zeer enkele nationale garden hebben de kreten herhaald, en deze schenen daartoe aangezet. De groote menigte heeft alleen en met geestdrift *leve de Koning* geroepen. De Koning was dan

ook over de nationale garde wel te vreden. Het besluit van hare ontbinding moet dus op ongunstige rapporten der ministers gevolgd zijn. De redacteur van den *Moniteur*, die mede gehoord is, heeft gezegd, dat hij een bericht over de schouwing opgesteld had, doch dat hij order ontving om er niets van te zeggen; dat hem eenige uren later het besluit der ontbinding gezonden werd en het vervolgens geplaatste artikel over de schouwing van het ministerie van binnenlandsche zaken gekomen is.

GRAVENHAGE, den 22. Juli.

De commissie voor de wetboeken heeft gisteren hare werkzaamheden, voor welke zij in deze residentie was te zamengeroepen, geëindigd, en is niteengegaan. Zij heeft gedurende hare afgelopen vergaderingen, zich voornamelijk bezig gehouden met de herziening van sommige titels van het burgerlijke wetboek, en met het maken van ontwerpen voor transitoire wetten.

VAN DEN 21. JULI.

Ostereh middag ten 12 ure heeft de hoogleeraar van der Palm, in de Lutherische kerk, de redevoering uitgesproken, bij gelegenheid van het herinneringsfeest hetwelk thans alhier gevierd wordt door diegenen, welke op de Leidsche hooge school gestudeerd hebben, tot aan den jaer 1790. Allerlusterrikt was deze plechtigheid, welke met de hooge tegenwoordigheid van Z. M. onzer geliefden Koning, die ook in dien tijdkring zich op deze hooge school bevond, en van Z. K. H. prins Frederik is vereerd geworden, zoo wel een aanzienlijke vrouwen-schaar, als vele leden der hoogleeraren en andere personen van rang, gelijk mede de hoogleeraren der Leidsche hooge school en andere benimmaars en beoefenaars van fraaie letteren en wetenschappen tegenwoordig zijn geweest. De redevoering van tijd tot tijd door een fraaie muziek afgewisseld eindigde eerst ten twee ure. De indruk, welke zij op de talrijke en aanzienlijke toehoorders maakte, was zigtbaar op elks gelaat, en evenaart den roem van den grooten redenaar op wien Nederland zich met zoo veel recht verhoovaardigt en die door dit keurig voortbrengsel van zijn uitmuntend kunstvermogen weder een niet wege parel aan de kroon zijner glorie heeft gheecht.

Heden zullen in den Ouden Doelen de hier bijkomende feestgenooten ten getalle van 22, het herinneringsfeest aan hun verblijf op Leidsche hooge school met eenen Iustitienriken maatschappij vieren, welke ook, zoo men verneemt, door de hooge tegenwoordigheid van Z. K. H. prins Frederik zal worden vereerd.

NYMEGEN, den 22. Juli.

De Coarant dezer stad bestaat de volgende bijzonderheden omtrent den brand te Groesbeek. De bliskist trof het huis van Nicolaas Lamert, dat ten tijde een prof des vlammens werd, en waarvan het vuur zich toen spoedigste aan de beïendende huizen mededeelde, waardoor in minder dan een uur tids dertien huizen in de aschte werden gelegd. Het huis van den heer burgemeester Laendekker; aan de Dommen behorende, is mede onder dit getal, terwijl de overige huizen aan Gillis Gillissen, Hendrik Arts, Marten Keukens, Teuwis van Baal, Nivolaus Lamert (die twee derzelve in eigendom had), Willem Geurts, Hendrik Fransman, Eörn Gietman, Gerrit Schoenmaker, Johannes Mulders en Gerrit van Balthus toebehoorden.

Acht der door de vlammen verteerde huizen zijn voor brandschade gewaarborgd, en drukt behalve dezer ramp wat de bewoners betreft, alleen op hunne gereede bezittingen. Daarentegen zijn vier huizen van vroeger door tegenspoed reeds gedrukte ingezetenen, die de kosten der waarborging niet hebben kunnen bijbrengen, geheel vernield, en de bewoners, waaronder een kind acht maanden oud met een talrijk huizezin, in den noodigen nood gebragt, zoodat zij zonder de tussenkomst van edelmooie menschen aan het trippendste gebrek zullen blijven blootgesteld.

Het volgende, waarlijk edele gedrag, in dit ramptoneel gehouden, verdient een onderscheidene melding:

De vrouw te Groesbeek, met name Everdina Meijers, huisvrouw van J. Fransman, was juist bij de vrouw van Hendrik Keukens, die op het punt was van te zullen bevallen, toen het onweder daar, in hja sloeg. Haar eigen huis lag onmiddelijk daar naast. Bij het ontdekken van den brand, was hare hulp bij de barende vrouw nog niet onmisbaar, en, gevoelende, dat zij echtgenoot en moeder is, vliagt zij ter denre uit, wekt haren man uit den slaap, en brengt met dezen hare kleine kinderen huten het nu ook reeds vuurvattende huis. Maar toen de geliefde panden gered zijn, bekwamt zij zich niet verder om hare goederen, en wil de vrouw, die zij voor eenige oogenblikken verlaten heeft, nu verder hare hulp bewijzen. Doch waar vindt zij die in de algemeene verschrikking? Zij loopt herwaarts en derwaarts, vragende, zonder het begeerde antwoord te verkrijgen. Eindelijk loopt iemand haar te gemoet, wijst haar op eenen kleinen afstand van de woedende vlammen, achter eenige struiken, het plekje, waar men met de ongelukkige vrouw gevlugt is. Zij komt tijdig genoeg, en terwijl zij, des nachts, onder den blooten hemel, en bij het woeden der elementen, het licht ontvangt ook van haar eigen brandende huis, terwijl zij hare eigene goederen door de vlammen ziet verteren, en steeds met de barende vrouw in een dichte wolk van rook gehuld is, acht zij haren pligt als vroedvrouw hooger, dan het eigenbelang om hare goederen te redden, en bezit tegenwoordigheid van geest genoeg, om de vrouw den noodigen bijstand te verleenen, gelukkig van een levend en gezond kind te verlossen, en haar niet te verlaten, voor dat de kraanvrouw en het kind geheel verzorgd en bij den heer pastoor des dorps in huis gebragt zijn!

ARNHEM, den 21. Juli.

De zoo lang verwachte groote bevordering bij het leger te lande en waarin de kopsen van alle wapenen hebben gedeeld, is thans geschied. Wij deelen hier de namen mede der bevorderde officieren van de hoogste rangen, die ter onzer kennis zijn gekomen. De namen der bevorderde kapiteins zullen wij in een volgend nummer mededeelen.

De bevorderde hoofd-officieren zijn de heer kolonel *Dobbenan*, plaatselijke kommandant van Nijmegen en de heer kolonel *Schepers*, plaatselijke kommandant van Bergen-op-Zoom, welke beide tot *generaal-majoor* zijn bevorderd, zijnde de laatstgemelde tevens benoemd tot plaatselijke kolonel van Ostende en in zijne vorige betrekking vervangen door den heer kolonel *Stmans*.

Tot *majoor*, bij de 9. afdeeling infanterie zijn benoemd de heeren kapitein *Olivier* van de 6. afdeeling; bij de 12. afdeeling de heer kapitein *Champ*, insgelijks van de 6. afdeeling; voorts bij het algemeen depot der Landingst de heer kapitein *von Sternbach*, van de 17. afdeeling.

Tot kommandant van de troepen in de West-Indien is benoemd de luitenant-kolonel *Balfour de Burleigh*.

Tot plaats-kommandant van Luik is benoemd de luitenant-kolonel *Pestiaux*.

Tot plaats-kommandant van Charleroi, de majoor *Eckhard*, van de 12. afdeeling infanterie.

Tot plaats-kommandant van Delfzijl, de majoor *Cloete*.
Tot plaats-kommandant van 's Hertogenbosch, de kolonel *Fremery*.
Tot plaats-kommandant van Woudrichem, de majoor *Spijk Vermeulen*.
Tot plaats-kommandant te Oudenaerde, de kapitein *Mourants*.
Tot plaats-majoren, te 's Gravenhage, de eerste luitenant *Cantelaar*; te Delft, de eerste luitenant *d'Yvoij*; te Grave de eerste luitenant *Thomson*; te Leiden de gepensioneerde tweede luitenant *Simon*; te 's Hertogenbosch tot plaats-majoor der eerste klasse de kapitein *van Ankeren*.
De majoor *Moltzer*, plaats-kommandant van het fort St. Andries, is bevorderd tot plaats-kommandant van de eerste klasse.
Tot plaats-majoor te Coeverden is benoemd de kapitein *van Ipenburg*; te Maastricht de majoor *Horion*, bevorderd tot plaats-majoor van de eerste klasse.
De kapitein *Laborel*, plaats-majoor van de derde klasse te Maastricht, is bevorderd tot plaats-majoor der tweede klasse aldaar.
De kapitein *Roos*, te Namen, is bevorderd tot plaats-majoor der eerste klasse.

PROVINCIE GELDERLAND. AANBESTEDING.

Op Vrijdag den achtesten Augustus 1828, des middags te twaalf ure, zal, op het Gouvernementshuis te Arnhem, worden overgegaan tot de openbare aanbesteding:

Van de LEVERANTIE van 210 volledige *STIJLEN*, *LENTEN* en *GEWIGTEN*.

De voorwaarden, waarop de aanbesteding geschiedt, zullen, behalve op het Gouvernementshuis te Arnhem, ter lezing liggen te Nijmegen, bij *HOLTERMAN*, in den *Rotterdamischen Postwagen*, te Zutphen in den *Hollandschen Tuin*, te Tiel in den *Gouden Leeuw*.

De modellen zullen op het Gouvernementshuis te Arnhem te zien wezen, Arnhem, den 18. Juli 1828.

De Gouverneur der provincie *Gelderland*,
Bij dezelsz absentie,
Het lid van Gedeputeerde Staten,
C. VAN ECK.

H. MEYMETTENBRINCK, Notaris te Barneveld, zal op Dingsdag den 20. Juli 1828 en volgende dagen, des voormiddags ten 9 ure, op den Huize Schaffelaar, bij Barneveld, verkoopen: Een effige en aanzienlijke partij *GLADHOUTEN* en andere *MEUBILAIR* *GOEDEREN*, voorts twee kostbare en allerzuiverst toegevoerde *ORGELWERKEN*, besloten in Mahonihouten ingelegde *KASTEN*, de ene als *Secrétaire* en de andere als *Commode*; zijnde beide deze Kunststukken door de beste Meesters vervaardigd, en spelende de meest geprefereerd wordende *Muziekstukken*, wijders *TAFELPENDULES*, eene *KLOK*, spelende onderscheiden *Aria's*, *SPIEGELS*, *TAFEL* en *SCHOORSTEENORNAMENTEN*, *TAFEL-LAMPEN* en *LANTAARNEN*, *PRENTEN* in *Lijsten* met *Glazen*, (doch geen *Schildereijen*), *Blauwe* en gekleurde *PORCELEINEN*, *Engelsch AARDEWERK*, *Verlakt* en *GLASWERK*, zijne *LYNWADEN*, *MANS* en *VROUWEN KLEEDEREN*, *BEDDEN*, *MATRASSSEN* en *DEKENS*, *GORDYNNEN*, *Spinasche* en *Doornicksche TAPYTEN* en *VLOERKLEEDEN*, eene groote partij *KOPER*, *TIN*, *YZER* en *BLIKWERK*, geslepen *SCHOORSTEENEN* en *VUURHAARDEN*, *BRAADOVEN*, enz.

Alles nagelaten door wijlen den Hoog Wel Geboren Heer *JASPER HENDRIK BARRON VAN ZUYLEN VAN NIEVELT*, in leven *Coadjutor en Kommandeur der Orde van 't Duitsche Huis*, enz. enz.

Zullende alles Zaterdag en Maandag voor de verkoopdagen bezigtigd kunnen worden.

+++ TE HUUR: om des verkiezende dadelijk te aanvaarden, het, door dezelsz uitgestrektheid en aangename ligging, bekend *LANDGOED Schaffelaar*, en wel de kapitale *HEEREN HUIZING*, bevattende acht zop groote als kleine *VERTREKEN* en ruime *ZAAL*, *DOMESTIEKEN KAMERS* en verdere *COMMODITETTEN*, voorts *STALING* en *BERGING* voor *Rijtuig*, *MOESTUINEN* en *BOOMGAARD*, met het genot van de vrje Wandeling op het geheele *Landgoed* zelve, op de rianste wijze aangelegd, waarvan de kosten van onderhoud aan den Eigenaar verblijven. Bij den anderen gelegen aan het inkomen van het aanzienlijk dorp *Barneveld* op de *Veluwe*. — Adres, ter nadere informatie, ten *Kantore* van den Notaris *H. MEYMETTENBRINCK*, te Barneveld. — Brieven franco.

+++ Tegen primo Januarij 1829, of, des verkiezende, vroeger, *UIT DE HAND TE KOOP*: een *HUIS* en *ERVE*, staande en gelegen in de *Turfstraat* te Arnhem, in hetwelk sedert 38 jaer een zeer aanzienlijke en winstgevende *Slagers-Affaire* is gedreven en door buitengewone omstandigheden niet verder zal worden voortgezet. — Te bevragen bij den Eigenaar *P. HEYSINK*.

+++ Een elk, die iets te vorderen heeft op den peragon van *GERRIT STEVENZEN CATE*, thans alhier woonachtig, wordt verzocht van zulke voordeeling, zoo mede van de oorzak en van de bewijzen, opgave te doen aan de ondergeteekende, als deszelsz algemeen gemagtigde.
Zutphen, den 18. Juli 1828.

J. VAN DYK
Procureur.

** Bij *J. DE VOS* en Comp., Boekhandelaren te Dordrecht, zijn van de Pers gekomen en aan al hunne *Correspondenten* verzonden: *ANNA EN ANTJE, OF DE BELANGRYKSTE WINTER VAN MYN LEVEN.* f 2: 50.

OPLEIDING TOT WAARHEID EN DEUGD, voor *JONGELINGEN EN JONGE DOCHTERS*, uit het *Engelsch*, door *B. F. TYDEMAN*, — geschikt tot geschenk voor de *Jengd* f 1: 80.

HET LEVEN VAN *JULIUS AGRICOLA*, GESCHETST DOOR *C. C. TACITUS*. UIT HET LATYN VERTAALD EN MET AANMERKINGEN VOORZIEN, DOOR *M. P. S. SCHULL* f 4: 90.